

DARIJAN BOJANIC

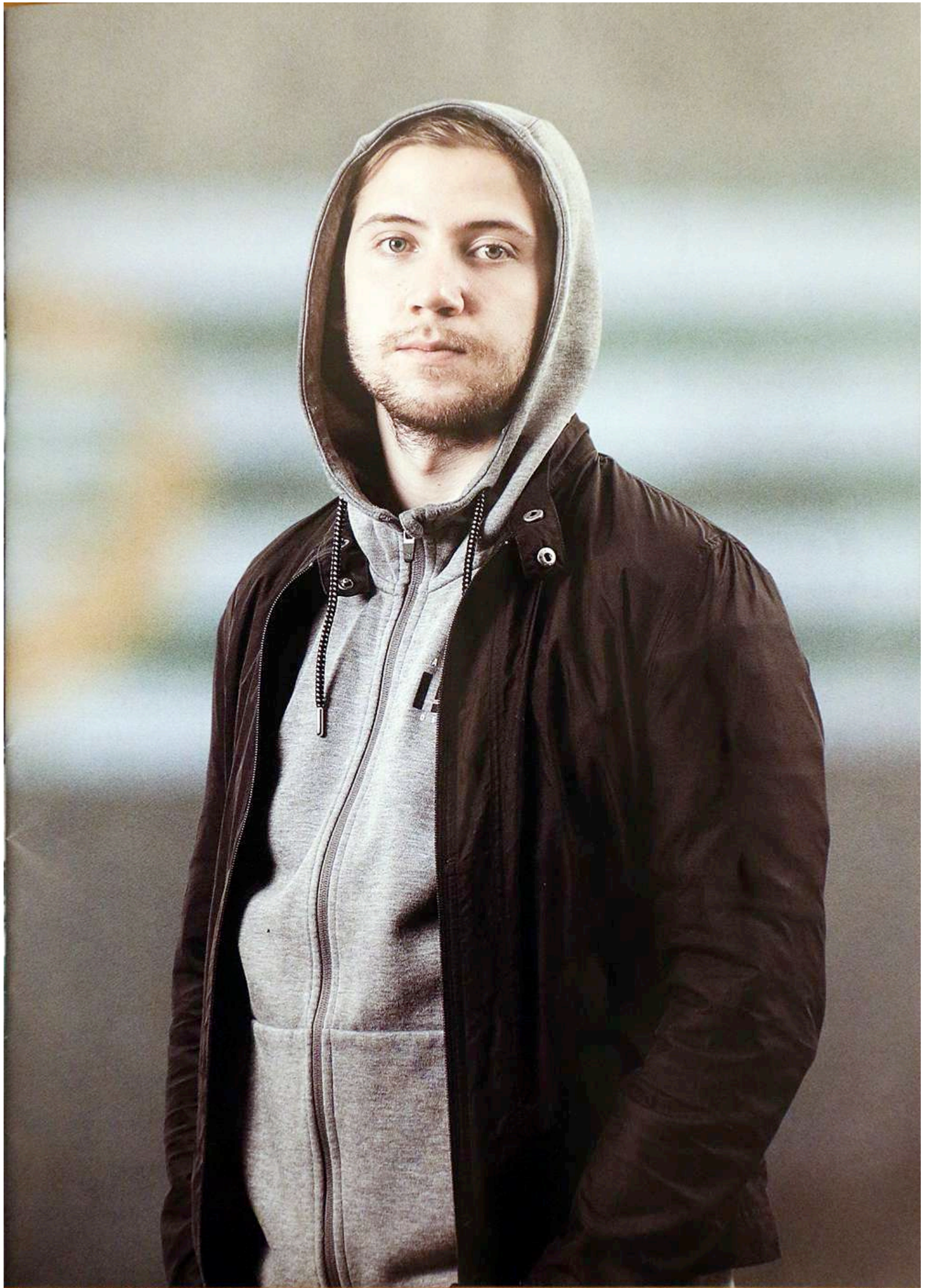
»Min spelstil är inte så jävla svensk«

Darijan Bojanic spelade sig först bort från innermittfältet.

Sedan tillbaka till favoritpositionen.

– Där tycker jag att min fot och min speluppfattning
kan utnyttjas bäst.

TEXT PER CORNELL • FOTO HASSE FRIDÉN

DARIJAN BOJANICS FÖRSTA MÅNADER i Hammarby är något av ett mysterium. Han värvades som balansspelare på mittfältet och fick spela på den positionen ett par träningsmatcher precis i början av försäsongen. Men redan under träningslägret deklarerade Stefan Billborn tvärsäkert att han inte såg Darijan som balansspelare. Han blev placerad på kanten i stället och när det var dags för allsvensk premiär var han helt utanför startelvan. Billborn valde som bekant att kasta om rejält i laget och experimentera med Fenger på mitten och Odilon som mittback.

– Jag var lite besviken där, men jag hade inga problem att ta Stefans beslut. Säsongen är lång och jag tänkte att chansen skulle komma.

Och det gjorde den redan i premiären. Han blev inbytt på kanten och insatsen såg lovande ut. Lösningen med Fenger på mitten och Odilon i backlinjen löste några av Billborns problem, men skapade andra. Och när Fenger blev skadad var Bojanic tillbaka i favoritpositionen. De senaste matcherna har han startat där och visat att han kan leverera både framåt och bakåt. Inte minst de 45 minuter han gjorde i derbyt var riktigt starka – enligt statistiken var han vår bästa spelare sett till totalinsatsen per minut.

Frågan är om Billborn har ändrat sig gällande var Darijan gör mest nytta eller om han helt enkelt inte har haft så mycket annat att välja på – det vimlar inte direkt av balansspelare i truppen. Om man får tro vad han sa i en intervju med Fotboll Sthlm efter matchen mot Djurgården handlar det just om detta.

För Darijan själv var derbyt en stor upplevelse.

– Känslan efter var helt magisk. Det är stort att få spela sådana matcher. När vi gick ut och jag såg tifot och hur det förändrades – det kändes mäktigt.

Det som avgjorde derbyt enligt Darijan var inställningen. Hammarby hade kniven vid strupen, var revanschsugna efter Malmömatchen och jobbade stenhårt tillsammans – det är precis så han vill ta sig an Sirius. Det är en inställning

som laget ska ha i varje match, inte bara i derbyt.

– Rörelsen var bra, vi utnyttjade ytorna och hade jävligt bra återerövring.

Just det där sista han säger kan vara en ledtråd till "mysteriet" kring Darijans vara eller icke vara som balansspelare. Han har ryktet om sig att vara en gudabenådad talang med känslig fot. Men också att vara en spelare som inte är tillräckligt tuff i duellspelet och inte "tar jobbet".

– Många tror inte att jag jobbar eftersom jag kan se lite nonchalant ut på planen. Min spelstil är inte så jävla svensk. Jag gillar att jogga runt och kolla vad jag har omkring mig. När jag får bollen har jag redan klart för mig vad jag ska göra, då kan jag blixtra till.

Men hur ser du på det defensiva arbetet?

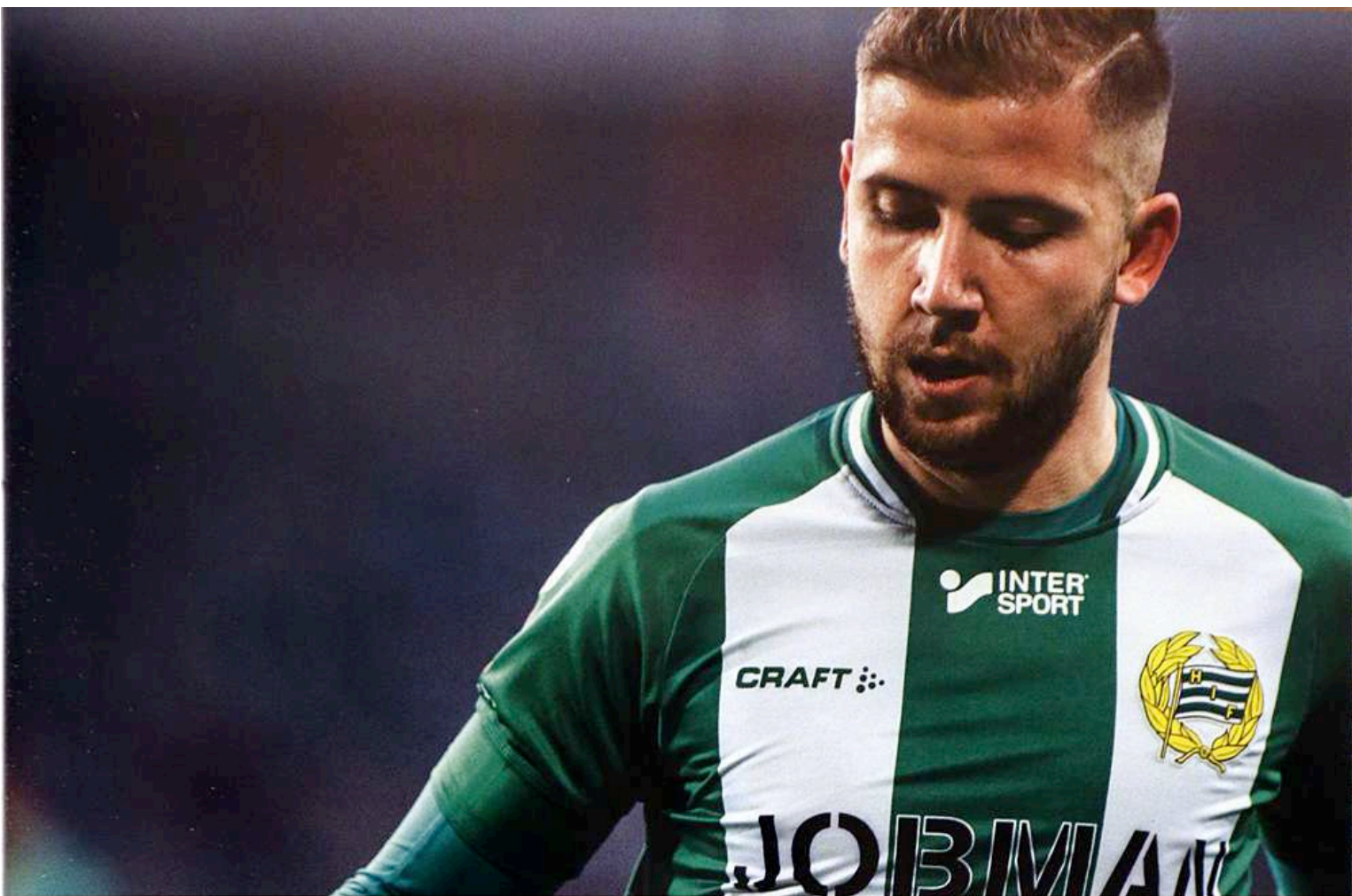
– Folk tror inte det, men jag är stark på att återerövra bollen. Statistiken visar det också och Hjelmberg och Jesper snackade mycket med mig om det innan jag skrev på kontraktet.

– Men det är något jag kan jobba ännu mer med. I vårt spelsystem ska vi täcka stora ytor på min position. När jag ser hur Jeppe Andersen sliter blir jag väldigt inspirerad att försöka vara lika bra som honom, han är som en maskin.

Du har själv sagt att din uthållighet behöver bli bättre!

– Ja, där vill jag bli bättre. Speciellt i matcher där vi inte äger bollen så mycket utan får jaga upp och ner känner jag att jag vill bli starkare. Darijan tycker själv att han mognade mycket som spelare under förra säsongen i Helsingborg. Han var med och spelade ur laget ur Allsvenskan 2016, hade en tung period som utlånad till Östersund och kom tillbaka med stort revanschsug. Tränarna gav honom större ansvar än tidigare och han växte med uppgiften. Efter att ha varit årets spelare i Superettan vill han bevisa sig i Allsvenskan. Men han är inte beredd att oppoffra allt för fotbollen.

– Jag har aldrig valt bort att leva bara för att bli en bra fotbollsspelare. Lite så är det fortfarande. Jag tycker att man ska ta vara på livet och vill nån ta en kebaptallrik med mig då gör jag det. Visst, jag tänker mig för, men jag tycker att

man måste få ha det lite trevligt också.

Någonstans är han medveten om att man inte riktigt får säga så som professionell fotbollsspelare. Och han är mån om att det inte ska uppfattas som att han inte satsar eller trivs med sitt jobb.

– Ibland måste man göra något annat för att kunna bli en bättre fotbollsspelare. Annars är risken att man går in i väggen. Vi är människor som ser olika på saker och det finns spelare som väljer ett annat sätt för att lyckas. För mig är det viktigt att kunna slappna av lite ibland.

Det går inte att komma ifrån tanken på hur stora kontraster vi har fått uppleva bara på ett par år i Hammarby. Tänk på Darijans företrädare på mitten, Johan Persson, som gärna erkände att han var en träningsprodukt utan supertalang. Han hade ett stort mål i livet: att spela allsvensk fotboll. För det målet offrade han väldigt mycket. Hans familj trivdes inte i Stockholm utan flyttade hem till Skåne. Kvar satt Johan Persson i en steril etta i Midsommarkransen med utsikt över motorvägen och längtade. I dag är det han som spelar i Helsingborg och Darijan som spelar i Hammarby.

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Gustav: Hur i helvete kan du snusa Göteborgs Rapé?

– Det var det första snuset jag smakade när jag var 14 år och sen dess är det mitt märke. Snusar ungefär en dosa portion om dagen och brukar köra med två påsar åt gången.

Maria: Vad var skillnaden mellan förlusten och vinsten mot DIF?

– Vi ville mer senast och var taggade efter förlusten mot Malmö. I cupen var det helt jämnt och avgjordes på straffar.

Carl: Bäst och sämst med att spela i Hammarby?

– Stämningen på matcherna och fyspassen med Jimmy Lidberg.

Calle: Vad är det svåraste på fotbollsplanen?

– Att ta rätt beslut i slutet av matcherna när man är väldigt trött.

Fredrik: Vad är vinnarkultur för dig?

– Den ska kännas inuti och är inget man måste snacka om utåt. Däremot ska den synas på planen.

Roy: Är det stor skillnad att spela i Bajen jämfört med tidigare klubbar?

– Jag tycker att allt är lite större kring klubben. Och så är det en större stad.

»Jag hatar att titta på fotboll på TV – jag vill spela!«

Darijans inställning till fotbollen ska man nog förstå mot hur den kom in i hans liv. Han är inte den där spelaren som sedan tidig ålder drömt om att bli fotbollsspelare. Föräldrarna flydde från Bosnien under kriget och hamnade tidigt i Gislaved. Darijan växte upp i kvarteret Trasten, ett bostadsområde som har lite skamfilat rykte efter ett par bilbränder och stenkastning mot polis. Det var på gården han hittade till fotbollen och det var alltid där han helst spelade.

– Jag har aldrig satt upp mål för mig själv kring fotbollen och jag har aldrig tänkt att jag ska bli fotbollsspelare. Jag har bara spelat och njutit. Det är det roligaste jag vet och om jag såg ett gäng tioåringar utanför fönstret nu som spelar skulle jag bli sur för att jag måste sitta här och prata med dig, jag skulle vilja vara med och spela. Jag hatar att titta på fotboll på tv, jag vill spela.

När började du spela mer organiserat?

– I 10-årsåldern, med Gislaveds IS. Men ganska långt upp i åldern sket jag i träningen för att jag hellre spelade med kompisarna på gården. Det blev lite mer seriöst i 14-årsåldern. Jag kom med i Smålandslaget och fick spela mot de bästa i landet och så.

Nu skulle man kanske kunna tro att Darijans lite tillbakalutade syn på sitt jobb innebär att han inte riktigt bryr sig. Då misstar man sig. Han älskar jobbet som fotbollsspelare och har inga planer på att göra något annat. Han är också en notoriskt dålig förlorare som älskar att

tävla. Det visar sig att anledningen till att han var 30 minuter försenad till intervjun och inte gick att nå på telefon hade med detta att göra.

– Jag var mitt i en pingismatch mot Vladi. Det var rätt jämnt, men jag vann såklart. Skulle säga att jag är bäst i laget på pingis. Det här med att jag hatar att förlora lärde jag mig på gården hemma i Gislaved. Förlorade man blev man trackad. Sen dess vill jag alltid vinna. Det gäller även när jag tävlar med Bitens 4-åriga dotter som brukar vara med här på Årsta.

Tankovic och Kacaniklic passerar oss på väg in till pingisrummet. Darijan berättar att de har blivit ett litet "juggegång" som alla förstår varandra. De har lite olika dialekt men annars är det inga problem.

– Det känns bra tycker jag eftersom jag har tappat hemspråket lite sen jag flyttade hemifrån. Vi hör hur det gapas från rummet intill, där pingisbordet står. Det märks att Darijan är trött på att snacka, och han svarar lite rastlöst på frågorna som kommit in från läsarna. En av dem handlar om vad som är bäst och sämst med att spela i Hammarby. Lite halvt på skämt säger han att det värsta är fysträningen med Jimmy Lidberg. När jag lämnar träningsanläggningen slumpar det sig så att Lidberg håller på att förbereda ett pass ute på konstgräset. Han tar Darijans gliring som en komplimang men suckar lite över hans inställning.

– I min värld behöver den killen börja göra lite större uppoffringar för fotbollen. Jag har jobbat hårt med honom vilket har tagit honom en bit. Men han skulle må bra av att bli både starkare och mer uthållig. Nästa försäsong, då jävlar! ■

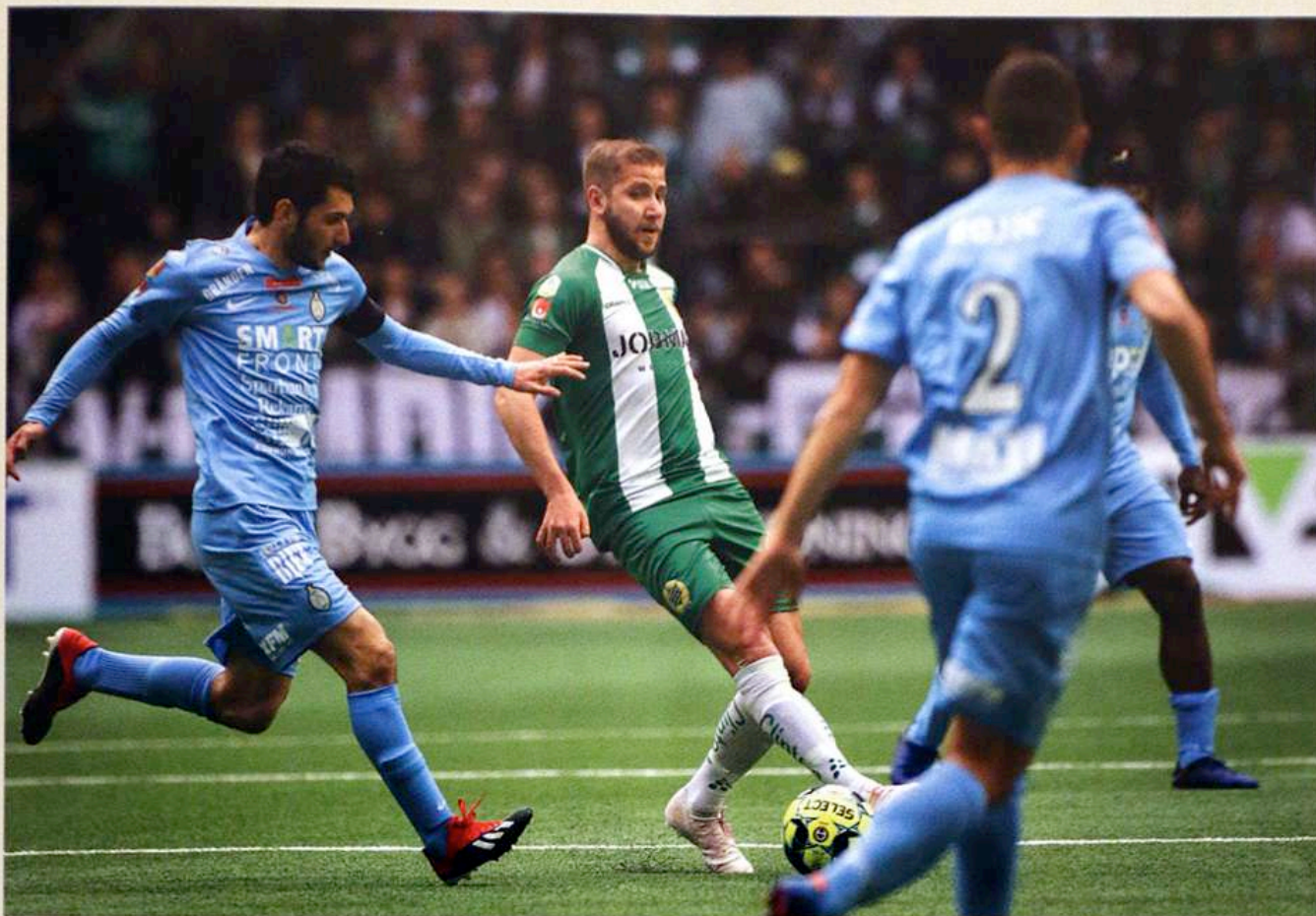
Darijan Bojanic

Född: 28 december 1994. **Bor:** Hammarby Sjästad.

Längd: 186 cm. **Familj:** Flickvän som bor i Helsingborg men som planerar att flytta hit i vinter efter sin examen.

Moderklubb: Gislaveds IS. **Kontraktslängd:** 15 juli 2022

Klubbar i karriären: 2010 Gislaveds IS, 2010–2013 Östers IF, 2013–2014 IFK Göteborg, 2014–2018 Helsingborg, 2017 Östersunds FK (lån), 2019– Hammarby.

Darijan Bojanic i matchsekvens mot AFC Eskilstuna, 21 april 2019.

”LIKA BRA FRAMÅT SOM BAKÅT”

TEXT PER CORNELL

David Sumpter, Hammarbys data scientist, tittar närmare på siffrorna bakom Bojanics säsongsinledning.

★ Bojanic har ett rykte om sig att vara lite nonchalant och främst bra framåt, stämmer det?

– Intressant, jag har också hört att folk ser honom lite på det sättet. Ibland påverkar spelares rörelsemönster, gester och attityd hur de uppfattas av fans, men också hur scouter uppfattar dem. Då kan det vara bra att titta på statistik. Den visar något annat när det gäller Bojanic.

Vad visar den?

– Att han vinner tillbaka bollen på mitten väldigt ofta och att han dessutom skapar väldigt mycket framåt med sina passningar. Jag vet att Jesper Jansson hade koll på denna statistik när han rekryterade Bojanic, när andra scouter kanske bara gick på magkänsla.

Hur bra är hans sex första matcher, sett till data?

– Han har näst mest poäng per minut i laget enligt den algoritm vi använder och har till och med varit lika bra som Jeppe Andersen. Derbyt var hans bästa match. Trots att han bara spelade 45 minuter var han vår bästa framspelare med fyra farliga passningar in i straffområdet inklusive assisten. ■

1. Nikola Djurdjic

2. DARIJAN BOJANIC

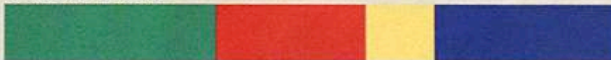
3. Jeppe Andersen

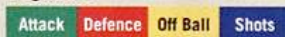
4. David Fällman

5. Muamer Tankovic

Färgkoder:

Grafik: Oskar Torefeldt.

Bäst statistik per minut.

Diagrammet visar totalpoängen för spelarna räknat per minut de sju första omgångarna. Det bygger på den algoritm som David Sumpter har utvecklat och som finns på sajten twelve.fotball. Detta är alltså en sammanräkning av defensiv, offensiva passningar, spel utan boll och skott.